

president Lerma, els puga acusar d'abandonament de funcions, però si la tempesta no passa, algú haurà de deixar les coses clares i, potser, haurà de ser el mateix Lerma.

La compareixença, la setmana passada, davant la comissió de control de RTVV, d'Enrique Linde i Amadeu Fabregat sembla tancar, almenys enguany, la batalla, però per les seues intervencions tot fa pensar que el 1988 ens durà nous episodis. Fabregat diu que «hi ha discrepàncies i espere que n'hi haja moltes més. Ni em preocuparé ni m'afligiré i serà quan s'encenga el llum roig que actuaré en conseqüència». ¿I quan s'engegarà aquest llum? Potser ja s'ha engegat, però Linde ho té molt clar: «el centre de control del semàfor que es pot posar en roig el té el consell d'administració».

Tots a la tele

La notícia, fa uns dies, que professionals com ara José Gandia Casimiro, director dels teatres de la Diputació; Jesús Carrascosa, periodista de *Las Provincias* i José Luis Forteza, director de la Mostra de Cinema del Mediterrani, treballaven per a la Televisió Valenciana, ha disparat les previsions i ara tothom especula amb qui podrà i qui no podrà treballar en aquesta espècie de meca del periodisme valencià. El cert, però, és que ningú no treballa encara ni a la ràdio ni a la televisió perquè les plantilles de l'ens no estan aprovades. Gandia Casimiro, Carrascosa, Forteza i unes deu persones més estarien treballant en un contracte d'arrendament de serveis, per un temps i un tema determinats.

Si Amadeu Fabregat els ha contractat és perquè té pressupost del consell, que assegura que de molts d'aquests nomenaments no en té notícia, la qual cosa evidenciaria la falta de col·laboració entre els dos òrgans de la RTVV. Ara bé, el consell no està al cent per cent d'acord amb l'ús que el director general està fent del pressupost destinat a arrendament de serveis i es reserva el dret a denunciar possibles irregularitats.

Els professionals de la RTVV, a excepció dels càrrecs que el consell d'administració designe com de lliure nomenament, hauran de passar un concurs de proves i, segons el consell d'administració, entraran els millors. La possibilitat que les convocatòries es feren a mida de persones amb nom i cognoms determinats és desmentida pel consell d'administració, dos membres del qual formaran part dels tribunals en el concurs de mèrits. □

ENRIQUE LINDE, PRESIDENT DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ DE LA RTVV

«Fabregat no serà mai Pilar Miró»

Advocat, professor universitari i des del març d'enguany president del màxim òrgan de la RTVV, Enrique Linde Paniagua (1947) aposta, en aquesta entrevista, per abandonar els conflictes que envolten el projecte de la Radiotelevisió valenciana, que a hores d'ara està en perill.

Remei Blasco

El consell d'administració de la RTVV es va crear fa nou mesos, però el projecte porta més de quatre anys en dansa. ¿El Consell arriba tard?

—Crec que no, perquè haver-lo nomenat abans que el centre de producció de programes de Burjassot estiguera començat no hauria tingut sentit. Ara bé, és cert que s'ha produït un cert retard en el projecte de la RTVV, però d'això, no en té la culpa el consell d'administració.

—¿Es necessita tenir carnet del partit que representa per a ser un dels nous membres del consell?

—Em consta que hi ha algun conseller que no té carnet de cap partit.

—¿Enrique Linde en té?

—Sí, jo sóc socialista.

—El director general de la RTVV, Amadeu Fabregat, ha manifestat que està en contra de les interferències d'emissió de les diferents televisions autonòmiques. ¿Què pot passar amb la TV3 al País Valencià?

L'opinió del consell és que prohibir la TV3 al País Valencià seria com posar portes als camps. No s'ha d'impedir el dret dels ciutadans a veure altres televisions, i menys quan són en una llengua com la catalana, que és comprensible per a nosaltres. No té sentit limitar a les fronteres geogràfiques les emissions de les televisions autonòmiques.

—El director general argumentava raons de competència en el mercat publicitari i en les produccions alienes.

—Em sembla que no es poden fer prevaler ni criteris purament econòmics ni criteris publicitaris, ni els que es refereixen a l'autofinançament o a les dificultats en el mercat. En matèria d'informació hi ha postulats molt més importants que tot això. La llibertat d'informació i recepció és el postulat al qual s'han de supeditar tots els altres.

—¿La TVV es veurà a Catalunya i a les Illes?

—Ens agradaria, i aquest és un criteri del consell d'administració molt ferm, que la TVV es vera tant a Catalunya com a les Illes. Si incorporem Catalunya al nostre àmbit de difusió, incorporem sis milions de telespectadors i això ens pot reportar més guanys publicitaris i sempre estarem més a prop de l'autofinançament. També ens agradaria arribar a Múrcia o a Castella-La Manxa, però si tenim en compte els paràmetres comercials, es més lògic arribar primer al territori català i després ja veurem.

—¿Si això no s'aconsegueix, TV3 podria deixar de veure's al País Valencià?

—No ho sé, perquè aquesta no és

una competència de la RTVV. Nosaltres tenim una antena i emetem fins on ens deixen. Seria una decisió complexa que, en tot cas, correspon al govern de la Generalitat. Tot i això, em semblaria una atrocitat que quan s'està proclamant el dret a veure amb una antena parabòlica el canal-2 de la televisió francesa, que nosaltres posem limitacions per a rebre la catalana. Em sembla, i ho dic amb tota rotunditat, que el consell d'administració no estarà mai per posicions que impedisquen la llibertat dels ciutadans a informar-se. Posar traves a l'emissió de qualsevol altra televisió és posar traves a la llibertat d'informació.

—¿Enrique Linde coneix un hipotètic pacte polític que permetria a la Generalitat de Catalunya posar en marxa, d'una manera legal, el Canal 33, a canvi que la TV3 no es vera al País Valencià.

—No en tinc cap notícia.

—¿La TV3 ha posat el llistó massa alt a la TVV?

—Jo no sóc un assidu telespectador de TV3, però em consta, per alguns comentaris que m'han fet, que és una bona televisió. És positiu que tinguem competència perquè sempre ens obli-

RTV

RADIOTELEVISIÓ VALENCIANA

CONCURS D'IDEES

POSA-LI NOM A LA TEUA RADIO

Podràs guanyar 250.000 Ptes.

B A S E S

*t'anem
a batejar*

1. Podrà participar en l'esmentat concurs qualsevol persona física, podent presentar les propostes de nom que crega adients.
2. Els noms deuran ser curts, fàcils de pronunciar i escrits en valencià. Si conserven la seua eficàcia comunicativa en qualsevol de les dos llengües oficials a la Comunitat Valenciana, es considerarà mèrit específic.
3. Ràdio Autonomia Valenciana, S. A. adquirirà per 250.000 pessetes tots els drets sobre el nom seleccionat, podent fer l'ús que estime convenient, fins i tot no utilitzar-lo. El concurs podrà no adjudicar-se, si els noms presentats no tenen la qualitat mínima exigida pel Jurat que es nomenarà a l'efecte.
4. Les propostes deuran enviar-se a Radiotelevisió Valenciana (CONCURS D'IDEES) Avinguda de Blasco Ibàñez, 134. 46022-VALENCIA, en una tarja on figure el nom proposat i les dades personals de l'autor dins d'un sobre tancat. Si es vol mantindre l'anonimat, s'haurà de posar un pseudònim a la tarja i al sobre i incloure un altre sobre tancat que a l'exterior figure el pseudònim i a l'interior el pseudònim i les dades de l'autor.
5. El termini de presentació d'originals acaba el 23 de gener de 1989. Als enviaments per correu contarà la data del matasegell.
6. La decisió del Jurat serà inapel·lable, seleccionarà un nom o no adjudicarà el concurs.

garà a incrementar la qualitat de la nostra programació.

—*¿Què se'n sap, de les converses per a crear una federació de televisions autonòmiques?*

—Pel que respecta a una federació, associació o qualsevol altre tipus d'acord entre les diferents televisions autonòmiques, ens sembla obvi perquè és un bon procediment per a obtenir millors compres en el mercat, i negociar l'entrada a l'UGR. Sobretot des d'aquest punt de vista, però també perquè la comunicació d'experiències pot ser molt útil.

—*Això de federació no sembla agradar massa.*

—No sé la forma jurídica, però en tot cas és convenient tenir contactes amb altres televisions ja consolidades.

—*Parlem del sempre polèmic tema de la llengua. ¿En quin idioma s'emetraran les programacions de la ràdio i la televisió?*

—A mi sempre em deixa molt perplex que el tema de la llengua porte tanta cua. La Llei de creació de l'entitat pública RTVV, reflectint l'esperit de l'Estatut d'Autonomia, ho deixa ben clar. La RTVV tindrà com a llengua oficial el valencià i, en principi, no s'ha d'establir cap percentatge. Això sí, caldrà estudiar quin tractament es dona a les minories històriques del País Valencià que parlen castellà. El tema de la llengua mai no ha estat polèmic a les reunions del consell d'administració.

—*¿Amb el conseller del grup parlamentari Unió Valenciana, tampoc?*

—Tampoc.

—*Valencià, d'acord; però, ¿quin valencià?*

—Això ho hauran de decidir els lingüistes, que són els encarregats d'elaborar un estàndard perquè tots ens entenguem. Jo, i en això estic d'acord amb el director general, pense que l'idioma no ha de ser mai un conflicte i el que caldrà aconseguir és la naturalitat expressiva més que la uniformització de la llengua.

—*¿Quines són les diferències competencials bàsiques entre el consell d'administració de la RTVV i els de les altres televisions?*

—El nostre consell té la iniciativa a l'hora d'elaborar la proposta de supòsitos i, en base a aquesta competència que moltes televisions no tenen, desenvolupa el pla d'actuació, amb l'exhaustivitat que es considere oportuna en cada apartat, tant per a l'ens públic com per a les dues societats; estableix les plantilles i les retribucions; emet normes de publicitat i determina els percentatges de producció pròpia i

aliena, entre altres. En definitiva, tots els fonaments de la RTVV rau en el consell d'administració i això la distingeix de moltes altres televisions, on falta algun d'aquests engranatges.

—*S'acusa el consell de falta de celebritat argumentant que va a remolc del despatx d'advocat d'Enrique Linde. ¿Què en pensa?*

—És rotundament fals. Jo abandono qualsevol activitat sempre que no siga compatible amb les necessitats del consell. Lluny d'aquesta lentitud, el que passa és que mai cap conseller, ni tampoc el director general, han demanat la convocatòria de reunió. La iniciativa ha estat meua.

—*El director general és membre del consell amb dret a veu i vot, excepte quan la convocatòria és per a parlar del director general. ¿Amadeu Fabregat exerceix com a membre del consell?*

—A l'ordre del dia jo sempre deixo un espai determinat de temps perquè el director general faça una exposició, però no l'ha feta mai. La polèmica no la suscita mai a les reunions, ho fa després en escenes de divà o a la premsa. Crec que se sent insegur del poder que té i no sap comunicar-se. Potser per aquesta falta de seguretat, de vegades, es mostra prepotent.

—*¿S'està referint a com s'han portat les converses amb Berlusconi?*

—El director general ha declarat que si s'arriba a un acord amb Berlusconi, ho comunicarà o no al consell d'administració, però està tergiversant la realitat. Si Amadeu Fabregat pot anar a Milà a entrevistar-se amb Berlusconi és perquè, prèviament, el consell d'administració ha aprovat una partida presupostària per a compra de produccions estrangeres, i si demà el consell la retira, no hi haurà cap acord. I això és el que marca la Llei quan diu que el consell té el poder decisiu i el director general l'ha d'executar.

—*Els enfrontaments entre Enrique Linde i Amadeu Fabregat alimenten la premsa local des de fa un parell de mesos. ¿Hi ha enfrontaments o algú està interessat a fabricar-los?*

—Jo només sóc el portaveu del consell d'administració de la RTVV. L'única explicació que té que Enrique Linde aparega com a protagonista d'aquesta història és que a alguns els resulta més fàcil i més còmode personalitzar i simplificar. Però, aquesta simplificació i personalització en mi del suposat enfrontament, l'única cosa que fa és desvirtuar la realitat. El consell d'administració és unànime en les seues decisions des del principi i no em cansaré de repetir-ho perquè és un fet importantíssim i excepcional.

—*Els enfrontaments, doncs, hi són.*

—Se n'ha parlat fins a la societat dels conflictes. Si n'hi ha, seran del director general amb el Consell i ja és difícil enfrontar-se amb nou persones. Qui vulga personalitzar-los està fent una figuració i creant un miratge que no es correspon amb la realitat. Pot haver-hi discrepàncies entre persones jurídiques diferents, entre partits polítics diferents, però en un mateix ens públic, no.

—*S'ha apuntat la possibilitat que Linde i Fabregat representaren un conflicte, a nivell més alt, entre dos sectors del PSPV-PSOE.*

—És una possibilitat sense cap fonament.

—*Amb la Llei a la mà, el consell d'administració és el protagonista, però a la premsa la star és Fabregat.*

—Potser a Fabregat se li apareix un miratge que es diu Calvino o Miró, però no ho serà mai perquè la RTVE és una història molt diferent a la de la RTVV.

—*La premsa local acusa Enrique Linde de ser caut. ¿És cert?*

—Si no done entrevistes és perquè no me les demanen. Els periodistes només volen escoltar una part i, generalment, més que voler entrevistar-me em fan propostes deshonestes que semblen interrogatoris de tercer grau i en aquest joc ni he entrat ni entraré mai.

—*A més, el seu nom sempre va companyat d'un afegit que resa que vostè és cunyat de Felipe Guardiola, portaveu del grup parlamentari socialista a les Corts valencianes.*

—Sí, és així, però qui per a descriure'm utilitza aquest argument és un ignorant de la meua persona.

—*Si els enfrontaments amb el director general són com una pel·lícula, que segons Linde té més de ficció que de realitat. ¿A l'última escena hi haurà happy end?*

—Cada vegada tinc més dubtes. Sense tenir proves no es poden formular acusacions contra ningú i jo no puc dir qui és el responsable de fer la translació del que passa al consell d'administració a la premsa. Ara bé, sí que tinc proves que no és el consell qui ho fa. No es diu als mitjans de comunicació la veritat, i això, lluny de ser divertit, col·loca el consell en una situació delicada i pot entorpir greument el projecte. Jo apostaré sempre pel final feliç, però ara no tinc totes les de guanyar.

—*¿Hi haurà dimissions abans d'arribar al final?*

—No ho sé i, com vaig llegir l'altre dia i em va fer molta gràcia, el suïcidi és lliure. □